

fakta. Jen tento neviditelný svět jako takový ustupuje ve Starém Zákoně do pozadí za plány a cíle, které Jahve svému lidu na zemi stanovil, ačkoli vše podstatné na zemi způsobují nadsmyslové mocnosti. Tak Abraham ubytovává tři anděly jako hosty, tak zasahuje Anděl Páně a zabrání krvavé oběti Izáka, tak zápasí Jákob s andělem a vidí ve snu nebesa otevřená a stoupat i sestupovat anděly po zlatém žebříku. Osobní nesmrtnost sice není nikde proklamována, mlčky se však předpokládá. Zvláštního zájmu o individuální život v říši mrtvých není vůbec zapotřebí. O to podivněji proto působí dramatická scéna v Endoru, kde se král Saul krátce před svou smrtí zoufale snaží hledat radu u zaklínačky mrtvých, která má špatnou pověst coby „čarodějnice“ (viz obr. na straně 43).

Ve starém Izraeli se rozlišovaly dva typy jasnovidných lidí, věštců a proroci. Proroci podávali vizionářskou zvěst o budoucích událostech. Eliáš a Izajáš patří k vůdčím postavám. Oproti tomu Samuel, jenž pomazal Saula na prvního krále Izraele, byl věštec. Jako takový byl důvěrným rádcem vladaře v postavení soudce. Ve stáří však tento úřad slavnostně složil, vystupoval ale čas od času i nadále jako varovatel a hlas Boží.

Po Samuelově smrti upadal Saul do stále větších nesnází, až propadl vleklé melancholii. Neshoda s jeho určeným nástupcem Davidem nabírala forem, na něž již Saul vnitřně nestačil. Jeho vnější nepřátelé, Filištejci (Filištíni) na něj doráželi stále silněji. Ve svém zoufalství se proto rozhodl požádat o radu a pomoc věšteckého ducha zemřelého Samuela. On sám byl neschopen budovat most k zemřelým a tak sahá k prostředku, který svému národu zakázal, a to ke spojení se zemřelými skrze médium. Vydal se tedy do malé osady Endor, kde navzdory všeobecnému zákazu žila nekromantka (zaklínačka mrtvých). Zpráva v první knize Samuelově, 28. kapitole, verši 3-25, zní:

Samuel ale zemřel i celý Izrael proň truchlil a pochoval jej v jeho městě Rámě. Saul vyhnal ze země věštce a hadače.

Protože se nyní Filištíni shromáždili, přitáhli a utábořili se u Sunemu, shromáždil také Saul celý Izrael a utábořili se u Gelboe.

Když však Saul uviděl Filištínské, dostal strach a jeho srdce velmi zmalomyslnělo.

I dotazoval se Saul Hospodina, žádaje o radu; ale Hospodin mu neodpovídal ani skrze sny, ani skrze osvětlení či proroky.

Protož řekl Saul služebníkům svým: „Najděte mi ženu mající věštekého ducha, abych k ní šel a jí se otázel.“ Služebníci mu odpověděli: „Hle, v Endoru jest žena s věštekým duchem.“

Saul vyměnil roucha svá a oblékl jiná a šel tam a dva muži s ním. I přišli za noci k té ženě a Saul pravil: „Věšti mi přec věštekým duchem a přived' mi toho, koho ti řeknu.“

Žena k němu promluvila: „Hle, ty víš dobře, co Saul učinil, jak věštce a hadače ze země vyhladil. Proč chceš mou duši zaplést v osidla, abych usmrcena byla?“

Saul ale jí přísahal při Bohu a pravil: „Jako že Bůh živ jest, nebude ti toho za zlý skutek počítáno.“ Tu pravila ta žena:

„Koho ti mám tedy vyvěsti?“ On nato: „Vyved' mi Samuela.“

Když žena uzřela Samuela, hlasitě vzkřikla a pravila k Saulovi: „Proč jsi mne oklamal? Ty jsi Saul.“

A král k ní promluvil: „Neboj se! Co vidíš?“

Žena řekla Saulovi: „Vidím ze země vystupovat boha.“

Řekl jí opět: „Jak vypadá?“ Ona řekla: „Vystupuje starý muž a jest oděn kněžsky.“ Tu poznal Saul, že to byl Samuel a sklonil svou tvář k zemi, pokloniv se.

Samuel ale pravil k Saulovi: „Proč jsi mne znepokojil, že mne necháváš vyvolat?“ Saul řekl: „Velmi se strachuji. Filištínští se mi vzepřeli a Bůh ode mne odstoupil a neodpovídá mi ani skrze proroky, ani ve snách, proto jsem tě dal přivolat, abys mi ukázal, co mám činit.“

Samuel řekl: „Nač se mne chceš ptáti, jestliže Hospodin od tebe odstoupil a stal se tvým nepřitelem?“

Hospodin tak tobě učiní, jak skrze mne pravil, a odtrhne říši od ruky tvé a dá ji Davidovi, tvému nejbližšímu.

Protožes neuposlechl hlasu Hospodinova a nevytil jeho hněv nad Amalechem, proto ti Hospodin nyní učinil něco takového.

K tomu vydá Hospodin Izrael i tebe do rukou Filištínských. Zítra budeš ty i tví synové se mnou (to znamená v říši mrtvých).

I vojska izraelská vydá Hospodin do rukou Filištínských

Tu padl Saul k zemi, jak byl dlouhý, a zděsil se velice slovy Samuelovými, že v něm již nebylo žádné síly; protože nejedl ničeho celý den a celou noc.

Žena ta vešla k Saulovi a viděla, že je velice zděšen, i pravila mu: „Hle tvá služebnice uposlechla tvého hlasu a nasadila svůj vlastní život, když uposlechla slov tvých, která's ke mně mluvil.

Tak nyní uposlechni též hlasu své služebnice. Chci ti předložit kousek chleba, abys jedl a nabyl sil a šel svou cestou.“

On se ale zdráhal a řekl: „Nechci jisti.“ Tu jej pobízeli jeho služebníci i ta žena, až uposlechl jejího hlasu. I povstal se země a usedl na lůžko.

Žena ta měla doma vykrmené tele. I spěchala je zabít, vzala mouku a uhnětla ji i napekla nekvašených chlebů a předložila Saulovi i jeho služebníkům. Když pojedli, vstali a odešli do noci.

Líčení obsahuje všechny prvky špiritistického tázání pomocí média. Saul klade otázky, žena z Endoru v transu poznává Saula jako krále i přes jeho přestrojení, „cituje“ ducha Samuelova, který jejími ústy dává odpovědi. Ty svou bezúspěšností způsobily u Saula hluboký šok, z něhož se opět s námahou zotavil pouze díky tomu, že přijal nabídnutý pokrm a nápoj.

Den nato nastává Samuelem předpovězený úporný boj s Filištinými. Tři Saulovi synové padli. Saul sám je obklíčen nepřáteli. Když již nevidí žádného východiska, dává svému zbrojnoši povel:

„Tas meč a probodni mne, aby tito neobřezanci nepřišli a neprobodli mne a nepotupili posměchem.“ Jeho zbrojnoš ale nechtěl, neboť se velice bál. Tu uchopil Saul meč a nalehl naň.

Když uviděl zbrojnoš, že Saul je mrtev, nalehl též na svůj meč a zemřel s ním.

Tak tedy zemřel Saul a jeho tři synové i zbrojnoš a všichni jeho muži

zároveň ve stejný den (1. Samuelova, kap. 31, verš 4-6).

Tímto bylo naplněno Samuelovo proroctví a Saul i jeho synové odcházeli příštího dne do říše mrtvých, kde již pobýval Samuel.

Saulova doba vládnutí je datována roky 1032-1012 př. Kr., takže otázka byla médiu v Endoru položena dříve, než Pýthie v Delfách dosáhla světové proslulosti.

Johannes Hemleben